

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 12 maja 2022 r. – GE Infrastructure Hungary Holding Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-318/22)

(2022/C 326/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Infrastructure Hungary Holding Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego⁽¹⁾ (zwaną dalej „dyrektywą”) należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe (lub przepis krajowy) lub wykładnia i stosowanie w praktyce wspomnianych przepisów (lub przepisu), na podstawie których dyrektywa nie dotyczy przekształceń wewnątrzpaństwowych, lecz jedynie przekształceń międzynarodowych i transgranicznych – przy czym przepisy dyrektywy zostały transponowane w drodze a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (ustawy LXXXI z 1996 r. o podatku dochodowym od osób prawnych i podatku od dywidend, zwanej dalej „ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych”) w ten sposób, że chociaż prawo wspólnotowe nie reguluje bezpośrednio wspomnianej kwestii, to ustawodawca krajowy przewidział w § 31 ust. 1 lit. a) wspomnianej ustawy, że jej celem jest zastosowanie aktów prawa Unii, w tym dyrektywy – są zgodne z motywem 2 i art. 1 lit. a) owej dyrektywy?
- 2) Czy art. 8 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że są z nim zgodne przepisy krajowe (lub przepis krajowy) lub wykładnia i stosowanie w praktyce wspomnianych przepisów (lub przepisu), na podstawie których w ramach podziału przez wydzielenie przedsiębiorstw będących rezydentami w tym samym państwie członkowskim wspólnik spółki przekazującej jest zobowiązany do zmniejszenia wartości nominalnej swojego udziału w spółce przekazującej (kapitału subskrybowanego spółki przekazującej) w celu zmniejszenia w swoich księgach rachunkowych wartości swojego udziału (swoich udziałów) w spółce przekazującej, jeżeli organ podatkowy wymaga owego zmniejszenia wartości księgowej jako przesłanki wstępnej uzyskania traktowania pod względem podatkowym przewidzianego w art. 8 ust. 2 dyrektywy, nawet w sytuacji, w której podział przez wydzielenie oznacza straty wspólnika spółki przekazującej?
- 3) Czy art. 8 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że są z nim zgodne przepisy krajowe (lub przepis krajowy) lub wykładnia i stosowanie w praktyce wspomnianych przepisów (lub przepisu), na podstawie których przewidziane we wspomnianym przepisie traktowanie pod względem podatkowym dla celów podatku dochodowego od osób prawnych nie ma zastosowania do podziału przez wydzielenie, w przypadku gdy dana spółka przekazująca jest jednoosobową spółką handlową, to znaczy w przypadku, w którym w wyniku podziału przez wydzielenie założyciel spółki przekazującej utrzymuje w niezmienionej postaci 100 % swoich udziałów we wspomnianej spółce lub w przypadku, w którym kapitał subskrybowany przekazującej spółki handlowej pozostaje zupełnie niezmieniony?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 310, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 20 maja 2022 r. – Ligue des droits humains ASBL, BA/L'organe de contrôle de l'information policière

(Sprawa C-333/22)

(2022/C 326/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Ligue des droits humains ASBL, BA

Druga strona postępowania: L'organe de contrôle de l'information policière

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 47 i art. 8 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wymagają ustanowienia środka prawnego przed sądem przeciwko niezależnemu organowi nadzorczemu, takiemu jak Organe de contrôle de l'information policière (organ nadzorczy ds. informacji policyjnych), w sytuacji gdy wykonuje on prawa osoby, której dane dotyczą, wobec administratora?
- 2) Czy art. 17 dyrektywy 2016/680 ⁽¹⁾ jest zgodny z art. 47 i art. 8 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stosownie do ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości w zakresie, w jakim przepis ten zobowiązuje organ nadzorczy – wykonujący prawa osoby, której dane dotyczą, wobec administratora – jedynie do poinformowania tej osoby „o fakcie przeprowadzenia wszelkich niezbędnych weryfikacji lub przeglądów” oraz „o przysługującym jej prawie do wniesienia środka prawnego do sądu”, w sytuacji gdy udzielenie takiej informacji nie umożliwi żadnej kontroli a posteriori działania podjętego i oceny dokonanej przez organ nadzorczy w odniesieniu do danych osoby, której dane dotyczą, oraz obowiązków spoczywających na administratorze?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 23 maja 2022 r. –
A, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-335/22)

(2022/C 326/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE ⁽¹⁾ z dnia 12 lutego 2008 r. można interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on poborowi opłaty skarbowej (Imposto de Selo) od prowizji za świadczone przez bank usługi pośrednictwa finansowego związane z wprowadzaniem do obrotu zbywalnych papierów wartościowych – obligacji i komercyjnych papierów wartościowych – emitowanych przez różne spółki handlowe, przy czym usługi te obejmują obowiązek skarżącej dołożenia wszelkich starań w celu zidentyfikowania inwestorów i nawiązania z nimi kontaktu w celu dystrybucji papierów wartościowych, przyjmowania zleceń subskrypcji lub kupna, a w niektórych przypadkach obowiązek nabycia oferowanych papierów wartościowych?
- 2) Czy odpowiedź na pierwsze pytanie różni się w zależności od tego, czy świadczenie usług finansowych jest prawnie wymagane, czy tylko fakultatywne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 2008, L 46, S. 11).